Rok 1930

Leden t. r. bez sněhu, bez ledu, při mírné teplotě. Dne 9.10.11 veliké mlhy, 12. krásný den, jako na jaře. Únor jako na jaře, ráno slabé mrazíky; osení se svěže zelená a roste. V březnu mlhavo, ale sije se; 14/3 padá sníh. V dubnu opět krásně, slunečno, drobné vlažky osvěžují osení; práce jarní pohodlně vykonány. Ledoví muži přišli již ke konci dubna. Květen chladnější, červen krásný při mírných teplotách. Ke konci června, sucho, teprve 23/6 dostavily se místní deště málo vydatné, druhý déšť až před pam. den M. J. Husa, který pokazil večerní oslavy. Deštíky ty už málo prospěly. Obilí již v zrně zakrnělo, ač sláma vzbujela. Dne 6./7 již první žně žitné a hned na to uzrávalo všecko, vlastně uschlo ve velikých, 45° parnech. První píce bylo hojně, sena slabá; druhé již nebyly. Ke konci července studeno, koupání pro tento rok zakázáno. V cizině nesmírné smršti větrné, živelní pohromy, zemětřesení. Chmel trpěl suchem; ale pak se vlažkami zotavil a pak se česalo velmi mnoho chmele hned po 16. srpnu. Následkem rekordní sklizně byla cena jeho z počátku 500 Kč, v říjnu 300 – 250 Kč. Po té se poněkud zlepšil, ale nemnoho. Brambor byla hojnost. Ceny hospodářských plodin poklesly hluboko: žito 80-90, ječ. 110, pšenice 150–130 i méně, brambory 20-25 Kč. Podzim byl suchý, špatně se sílo, ale při mírných deštících ozimy pěkně vzešly. Ovce malounko, švestky u nás vzácné ovce. Stromoví v t. r. ještě více při suchu hynulo. Podzim mírný. Dne 25. 26/10. ukázal se zde na horách první sníh, ale v někt. krajinách napadly spousty sněhu a hned povodně, zhoubné vichřice, větrné bouře na mořích,

katastrofy v dolech.

Svátek Svobody 28. října vyznel tentokrát vážně při neutěšených poměrech mezinárodních a hospodářských. Polní plodiny, zvláště obilí a chmel na světovém i domácím trhu zlacinělý. Tíseň hospodářská vrhá své stíny i na jiná odvětví podnikání; mnohá odvětví průmyslová omezují neb i zastavují výrobu, když odbyt vázne. Hledají se prostředky proti láci s jedné strany, ale výrobky k obživě národa jen nepatrně klesají v ceně, až to plodí rozhrpčenost mezi konsumenty. Dělnictvo velmi strádá a trpí nezaměstnaností, proti níž není téměř léku. Jest to přirozený důsledek nadvýroby v celém světě průmyslovém i hospodářském. Vznikají nepokoje a bouře politické zvláště v Amerických státech, které navykly si na povznešenou konjunkturu hospodářskou v době předcházející, zvláště ve válce, a specialisovaly se určitý druh podnikání, které se nyní nevyplácí. Trpí tím podniky a zvláště dělnictvo, které jest zkracováno na mzdě. Potěšitelnější je u nás zjev, že národ vrací se do opatrnějších poměrů a opouští od příliš vypjaté náročnosti, ze které velmi vydatně dovedly těžiti nesvědomité podniky všeho druhu, namířená na kapsáře dobromyslného lidu. Touha po okázalém vystupování a po požitcích svádí pak ke skutkům málo čestným a ke zločinnosti, k lehkomyslnosti, kterou velmi trpí naše doba stále něčím rozčilovaná a dráždění. Jiným, potěšitelným úkazem doby jest, že se vášnivé projevy stranické zmírňují, a lid již uznává a usiluje o zmírnění protiv, a život občanský nabývá pokojné formy a přívětivějšího rázu. Bouřlivé vlnění se utišuje, poněvadž svět se otřásá znova duněním předzvěstí nové zkázy – neštěstní dnové Bílé Hory a 26. července 1914 vystupují velmi výstražně, na to se nemůže vzpomínati bez vážné chmůry. —

Ves utěšeně při opatrné a cílevědomé správě se zvelebuje a vzrůstá. Vstupuje do přední řady mezi první obce našeho okresu. Ovšem přílišné nahromadění lidu při průmyslových centrech může míti v budoucnosti jisté důsledky, nenalezne-li každý přiměřené prostředky v obživě. Obec naše při prvním úředním sčítání dle stat. tabulky z r. 1862 měla

katastrální výměry 1612 strychů, v tom panských - dominikálních 539 str.
ostatních - rustikalu 1073 „

hospodář. podniků 87 a dvůr,

stavební plocha dvora 2 1/4 str., obec. 8 3/4 str.

polí 1363, luk 110, zahrad 3 1/2 strychu, pastvin 73 1/2, neplodné 49 3/4,

čistý výnos 9285 zlatých, daně pozemkové 1486 zl;

čísel popisných 52, obyvatel 338, tj. 149 mužů, 189 žen.

Hospodářských usedlostí 10 statků a 13 chalupí. Z těch pozůstaly tyto statky 42. 39. 33. 32. 29. 27. 25. 20. 19. 13 — 4. 7. usedlosti chalup. 47. 23. 18. Zanikly vůbec usedlosti č. 1. 3. 9. 24. 28. 30. 35. 22. Pozemková kniha okres. soudu z r. 1870 nerozlišuje statky a chalupě, praví prostě „usedlost". Stará gruntovní kniha je touto dobou nezvěstna, a tak zatím nevíme o těch „usedlostech", jak byly veliké a kdo na nich seděl, jak se dělily neb rozšiřovaly. Drobení a zanikání jednotlivých usedlostí pokračuje dále, kpř. při č. 13. 29. 30. 33. 4. Jest to věrný průvodce hospodářské tísně. Letošní sčítání hospodářských podniků zjevuje následující obraz o držení půdy:

Od 5 do 10 ha podniků při čísle
„ 10 „ 20 „ „ „ „
„ 20 „ 30 „ „ „ „ od 50 h výše
„ 30 „ 50 „ „ „ „

Doplněk ke kronice.

Laskavostí horlivého milovníka vlasteneckých památek a rodáka z č. 24. v Dobroměřicích Fr. Šrítka, nyní rolníka v Počedělicích, dostalo se mi některých zpráv o naší obci, kteréž tuto poznamenávám: Požárem dne 24. února 1837 zničené usedlosti č. 19. 20. byly majetkem Ant. Agreitera, tehdejšího nájemce dvora, který statek ten (19.) celý nově postavil, tak jak dnes je. Na humně v levo stávala stará stodola došková, která shořela asi r. 1886 neb 1887 v neděli v noci, když byla tanečzábava v hostinci. Stodola více postavena nebyla. Při tom statku bývala pěkná zahrada. Od Agreitera koupil usedlost Jos. Průša z Uršovic, s nímž k usedlosti dostaly se některé pozemky u Černodol. Druhý statek vedlejší č. 20. patřil Václ. Slavíkovi, který statek předal dceři Kristýně, provdané za V. Jandu z Koštic. Nový maj. v l. 60 tých se pominul smysly a strávil plných 18 let v úst. choromyslných až do své smrti; manž. pronajala statek. Mimo č. 20. patřil Slavíkovi ještě statek č. 30, který dal druhé dceři, k níž se přiženil Jos. Marek z Konětop. Měli dvě dcery provdané za Ec. Meckera v Lištanech a Fr. Hausenblase v Lounech. Tato pak dědila jednu polovici a druhou Anna Marková, hospodyně, a po ní syn jejich Josef, který stavení prodal, když koupil č. 33. – Statek č. 13. náležel rychtáři Václ. Hruškovi, který † 28/2. 1831. Po něm nastoupil syn Bernard Hruška. Byl bezdětný. Předal statek synu své sestry Václ. Limovi z Litolib. Tento měl manželku Annu, rozenou Kochmanovou z č. 25. Syn jejich prodal statek a odstěhoval se do Rakovníka. – Dne 6/3. 1837 vyhořela usedlost č. 23., jehož maj. byl pouhý Němec Weinert ze Žaluží. Říkalo se tam u „Matějků". Na usedlosti potom hospodařil Václ. Svoboda z Hořan. – Druhá

úplně německá rodina v Dobroměřicích byla v us. č. 35. Byl to chalupník Hroznata Gröbl. Místo Hroznata říkali mu všeobecně „Rozára". V r. 1878 vše rozprodal, odstěhoval se do Postoloprt, kde byl výběrčím mýta. Do Dobroměřic chodíval pro výminěk z prodaných polí, ale česky se nenaučil. — Dne 24/2. 1837 hořelo u „Chloudů" č. 26 a u Zelenků č. 27. Č. 26. bylo potom maj. Jos. Kotouse, mistra tesařského, rodilého z č. 22. Č. 27. patřilo Mart. Zelenkovi. Říkalo se tam u „Vlčků". Předal usedlost tu synu Václ. Zelenkovi, jehož dcera provdala se do č. 29 za Mat. Stanislava. Když V. Zelenka zemřel, provdala se vdova za Jos. Stanislava z č. 29., kterýž se tak stal tatínkem svého bratra a tedy jeho mladší bratr byl bratrem svého otce. — Dne 29/2. 1868 hořelo u „Vyrazilů" a u „Říhů", t. j. v č. 3., kdež na usedlosti byl Jos. Stanislav. Pozemky rozprodal až asi na 3 korce polí při hosp. stavení. U „Říhů" se říkalo v č. 4, jehož maj. byl až do své smrti 1889 Martin Zelenka. V tom č. byl r. 1871 zřízen druhý hostinec. Po jeho smrti ujala usedlost Marie Zelenková až do své smrti 1925. Pak její neteř Květuše Pišoftová, provd. Kankrlíková. — Statek č. 25. Jos. Kochmana ujal Jan Kochman. Stavení bylo - kromě sýpky po pravé straně vrat - velmi starobylé, pod doškami, nízké. Po střeše běhávaly kozy, které snadno vyběhly na nízkou střechu ze zahrady. Stará stodola rozbrhaná stávala asi 15 m od hranic. Dvůr velmi nízký, při větším dešti pln vody; mohlo se tam jezditi na neckách. - Statek č. 29. „u Vlků" byl maj. Václ. Stanislav. Jeho nejstarší syn přiženil se do V. Pálče, Josef do č. 27., Matěj dostal us. doma. Syn tohoto Miroslav, rus. legionář, přestoupil k pravoslaví v Rusku, kdež obdržel jméno Vladimír. Hospodaří na rod. statku. — Statek č. 32. „u Krofů".

Majitelkou byla Anna Gráfová; její manžel Gráf pocházel ze Želevic. Druhá ze tří dcer provdala se za Ant. Pergnera z Touchovic, a když zemřela, prood. se třetí dcera do statku. — Statek č. 33 u Urbanů. Václav Urban, rodem ze Řemech, přiženil se do tohoto statku. Statek odevzdal synu Antonínu, po němž nastoupil v dědictví syn František, od něhož budovy koupil Josef Marek z č. 30. – Statek č. 39 u Stanislavů. Majitelem byl Frant. Stanislav. Po něm hospodařil syn Adolf, jenž skončil sebevraždou. Vdova Marie provdala se za Ant. Lafanta, rodem z Hřivčic, kterýž se r. 1926 zastřelil. — Statek č. 42 u Aulických byl majetkem Václ. Aulického, jenž byl daleko široko znám jakožto velice dovedný zanhojič a chodívali k němu se zlomeninami a pochroumanými údy. Též znám byl jakožto náruživý a výborný střelec † 1883. Statek převzal syn Adolf a po něm syn Josef. Usedlost čp. 47. Majitelem Josef Marek, po němž us. tuto „u Hónů" řečenou převzal a rozvřil syn Josef, kterýž náhle skonal r. 1923. Po něm syn Oldřich, učitel. Usedlost č. 24. přecházela často z ruky do ruky. R. 1800 patřila Kuncovi, dcera, dědička provdala se za Kruse, ten usedlost prodal Šmovi, ten prodal Šamkovi, který obyv. stavení přestavěl; r. 1850 oba náhle zemřeli a živn. přešla na vnuka Lehmana. Ten již 1883 umřel a manž. vdala se podruhé za Jana Švitka ze Senkova, který † 1888; r. 1893 převzal syn Bernard Lehman † 1900. Manželka Anna převzala usedlost a většinu pozemků rozprodala. — Usedlost č. 9. patřila Liškovi v l. 70tých. – Nejmenší usedlost č. 28 u Pánků. Maj. byl Jos. Halík, pak Jos. Rudolf.

Z radostné doby:

Společenský život v l. 1880–1890 i déle byl velice družný a soustřeďoval

se v hospodě u strýce Vagnera. Mužský zpěvácký kroužek a hudební kroužek pořádával koncerty, jejichž duší byl řid. uč. Hynek Nejedlý, omladina hrávala divadla. Život občanský byl sousedský, nelíčený, nebylo třídění ani tření a různic, zámožný nevyhýbal se společnosti méně zámožných, všichni se společně pobavili bez řevnění. V zimě se drávalo peří při pohádkách, masopust se „držel" s maškarami; o štědrý večer chodívaly ještě „perychty" a chlapci vodívali „bránu". Každou neděli a svátek se chodilo do Loun do kostela na „devátou", veselí kumpáni si poseděli někde v krčmě místo kostela.

Náš společenský život nynější jest ovšem mnohotvárný. Dříve byly noviny, časopisy, knihy vzácným hostem jen někde; dnes jsou nezbytnou denní potřebou téměř v každé domácnosti, čtenářská obec valně se rozšířila, tím politický a kulturní stupeň a vzdělávání se znamenitě povzneslo; kniha se stala domácím přítelem a tím společenský život ztrácel na svém půvabu. Zařízením obecních veřejných knihoven obohacen veřejný i soukromý život a záliba ke čtení stále stoupá.

O čem se před 30 roky psalo v knihách jako o utopii, provedeno skutkem: Letectví, bezdrátové spojení světa a zázračné radio a j. svědčí o pokrocích techniky a proniká až k zdrojům záhad prasíly tvůrčí a odkrývá dosud nepochopitelné zjevy přírodních sil.

Sčítání lidu

v listopadu 1930:

V obci napočteno 1.230 obyvatel, vesměs národnosti české. Sčítacím komisařem jmenován učitel Aug. Křížek.

Rok 1931.

Kronikář: Jan Lém, řád. uč.

Hned na počátku roku slabý poprašek sněhový, ale již o „Třech Králích" se značně oteplilo, sníh roztál a po několik dní jako z jara. Teprve ke konci ledna a v únoru slabší mrazíky mezi 4 – 10° C. Březen vyznačoval se hojnými mlhami, byl poměrně teplý takže již 7. března počalo se orati k jarní setbě. Síti počalo se již 16. března. Duben přinest opět ranní mlhy, ale i dostatek vodních srážek. Nebyly vydatné, ale za to časté. Hůře však bylo v květnu a v červnu, kdy se dostavilo sucho. Teprve v druhé polovině června dostavily se dvě po sobě jdoucí bouřky, které přinesly osvěžení celé přírodě. V červenci opět veliká parna. Tato uspíšila žání obilí, takže první žitné žně započaly již 8. července. V druhé polovině července byly časté přeháňky, které žně zdržovaly. Žně byly podprůměrné. Obilí sypalo málo, ježto zrna byla pro veliké sucho nenalitá. Sklizeň brambor a řepy dobrá. Srpen a září vyznačoval se častými dešti. Rovněž říjen nebyl na srážky chudý. Ceny obilí byly nedostatečné. Žito 90 – 100 Kč, pšenice 120 – 130 Kč, ječmen 90·– Kč, oves 75 – 80 Kč. Chmel se uvedl prostředně, ceny pohybovaly se mezi 300 – 400 Kč za 50 kg.

Cena brambor 20-25 Kč; řepy 12·- Kč, burgánu 10 Kč.

27. září konaly se obecní volby v Dobroměřicích. Kandidovalo celkem 5 stran a to: čís 1. Strana nár. socialistická, čís. 2. Strana social. demokratická, čís. 3. Republ. strana zem. a malorol. lidu, čís 4. Nár. demokratická (Dr K. Kramář); čís. 5. Česl. strany komunistická. Při volbách dosáhly:

čís. 1. 7 mandátů --- strana národ. sociální
čís. 2. 3 — " — ---- " sociál. demokrat.
čís. 3. 2 — " — ---- " agrární
čís. 4. 2 — " — ---- " národ. demokrat.
čís. 5. 4 — " — ---- " komunistická

Celkem 18 mandátů.

Starostou zvolen: Jaroslav Janda, úřed. nem. pojišťovny

do rady obecní: Jos. Vagner, Kar. Molek
Jos. Stejskal, Václ. Kádner.

v obec. zástupitelstvu zasedají: Jos. Toman, Vlastimil Marek, František Bába, Jiří Peterka, Šveta Vilém, Rohn František, Kautsch Arnošt, Smeták Karel, Stanislav Vladimír, Vaic Karel, Marek Václav, Špecián Karel, Trejbal Antonín.

Na vždy opustilo obec naši 10 občanů mezi nimi 3 starousedlíci: Václav Průša, rolník a František Kos, hostinský

oba dlouholetí členové obecního zástupitelstva a Roman Kleiner zasloužilý člen a starosta Tělocvičné jednoty „Sokol". Naproti tomu narodilo se 18 nových občanů. Zima přihlásila se až koncem listopadu a počátkem prosince, ale nebyla stálá. Mrazy se střídaly s proměnou. Sníh objevil se po dvakráte, ale po dvou a třech dnech opět roztál. Následkem střídavého a nestálého počasí panovaly časté nemoci, zvláště chřipka a anginy.

Rok 1932.

Počátek roku přinesl mrazy, které z počátku byly mírné, ale v druhé polovině ledna a do 20. února se stupňovaly. Největší mráz byl z 12 na 13. únor. Právě v ten den konaly se první „Šibřinky" v sokolovně. Sokolovna získána koupí starého ovčína a k němu přiléhající sýpky zvané „špejchar". Podnět ke koupi učinil tehdejší městský stavitel lounský Ing. Otakar Polák, který jednotě navrhl, aby tato podala si městu Lounům žádost za odprodej těchto objektů. Město, po odhadu znalců, usneslo se odprodati zmíněné budovy i se stavebním místem před sokolovnou za Kč 22.350·— s podmínkou, že starý „špejchar" se musí rozbourat. Na protest komunistické strany zvýšil, po

provedené státní komisí, okresní výbor v Lounech kupní cenu na Kč 35.000. Jednota „Sokol", obětavostí svého členstva, zbudovala z bývalého ovčína nákladem Kč 25.476 důstojný stánek pro své účele. Po přestavbě odhadnut úředně majetek Tělocvič. jednoty „Sokol" v Dobroměřicích v budově za Kč 120.000·—, vnitřní zařízení a nářadí na Kč 15.470·—; takže objekt tento má ceny Kč 135.470. Rodina p. Adolfa Aulického se syny zakoupila ptáka sokola, umístěného nad průčelím od akad. sochaře Zentnera z Libochovic za Kč 570·—. Koupě i přestavba provedena za úřadování starosty „Sokola" Václava Lecha z č.p. 40, a jednatele řídícího učitele Jana Lima z čp. 182. Týmiž činovníky pak na úhradu nákladu za přestavbu prodán pozemek, darovaný jednotě jejím starostou Václavem Limem, rolníkem zdejším z čp. 13, staviteli Františku Kučerovi z Dobroměřic za obnos Kč 25.000·—.

Tuhá zima potrvala až do druhé poloviny března, kdy se mohlo teprve počíti s polními pracemi. Rok 1932 vyznačoval se opět počasím poměrně suchým, takže sklizeň byla opět jen prostřední. Ceny obilí pohybovaly se asi v mezích cen roku předešlého. Sklizeň brambor a řepy jen podprostřední.

V tomto roce přírůstek populační vykazuje pouze 13 na-

narozených dítek, kdežto zemřelých v tomto roce bylo celkem 15, mezi nimiž odešli pracovníci veřejní Josef Šenvád, člen obecního zástupitelstva a obětavý člen sboru dobrovolných hasičů a Adolf Aulický, rolník na odpočinku z čp. 42, dlouholetý člen obecního zástupitelstva a místní školní rady, obětavý „Sokol" a hasič. Oběma spolkům odkázal, za jejich dobré poslání v národě (dle jeho vlastních slov) po Kč 200·—.

V tomto roce oslaveny poprvé v nové sokolovně narozeniny p. presidenta T. G. Masaryka přednáškou odboř. učitele Josefa Tomana z Dobroměřic a tělocvičnou „Akademií" za nebývalé účasti občanstva. Také státní svátek „28. října" oslaven podobně jako 7. březen.

V oboru kulturním přičiňovaly se spolky a organisace zvýšiti vzdělanost občanstva pořádáním vzdělávacích představení divadelních, přednášek, besídek, akademií a výpůjčkami cenných knih z obecné lidové knihovny, na jejíž doplňování a udržování přispívá obec každoročním obnosem Kč 500·—.

Zima opět poněkud bez sněhu, zimní obilí holomrazy velice trpí. Koncem prosince dostavily se tužší mrazíky a měly delšího trvání. Objevuje se mezi pracujícím lidem nezaměstnanost, která se koncem roku ještě zvyšuje. Nezaměstnaným poskytován vyživovací příspěvek státem.

Rok 1933.

Nezaměstnanost dělnictva průmyslového tak zemědělského stoupá. Státní akce stravovací nemůže dostačiti, zvláště teď v měsících zimních. Ledování na obou rybnících a na řece Otži poněkud bídu zmenšuje, ale toto zmenšení je jen přechodné. Obec vychází nezaměstnaným vstříc a povoluje jim o masopustním úterku sbírku po obci ve způsobě slavnosti zvané „Vodění medvěda". Pochopení občanů pro tuto akci je veliké. Občané podarovávají nezaměstnané potravinami a penězi, takže zase bude po několik dní po hladu a bídě. Pokles nezaměstnanosti nejeví se ani v měsících následujících, kdy jarem počíná se práce otvírati. V oboru stavebním neprojevuje se skorem žádná činnost. Hmoty stavební stoupají; hlavně cena stavivového dříví. Zima byla příivětivější než v roce předešlém; mrazy jsou vytrvalejší, ale nedostouply výše zimy předchozí. V březnu dlouho udržují se mrazíky tak zvané ranní. Srážky sněhové častější, ale udržely se pouze ke konci ledna a počátkem února. Jinak mrzne slabě bez sněhu. Počátek jarní orby a setí je letošního roku normál-

ní. Nezaměstnanosti neubývá. Obec přistupuje k nouzovým pracem. Dává seškrabávati ulice, pováží je štěrkem a po té je pískuje. Brací súčastní se skorem všichni nezaměstnaní. V dubnu dostavují se častější srážky, ale málo vydatné. Ozimy i jařiny se po deštících zdárně vyvíjejí tak že se zdá, že letošní rok bude dobrý. V květen vykazuje drobné deštíky. Ke konci května ukazují se na chmeli mšice, které po postřiku mizí. Červen je velice parný, bez deště, obilí vadne, špatně vymetá, zvláště ječmeny. Brambory, řepa a druhá seč pícnin, vyvíjí se opožděna jsouc suchem. Žně dostavují se předčasně se zrny nevyvinutými. Sklizeň opět jen průměrná, slámy všude málo. Nezaměstnanost poněkud se mírní. Snížením úroků ze zápůjček stavební ruch počíná stoupati. Ceny obilnin zůstávají stejné jako předešlá léta, pro rolníky nedostatečné, kdežto výrobky průmyslové naproti tomu stále jsou zvyšovány, takže se jeví mezi výrobky zemědělskými a průmyslovými citelná disparita. Chmel následkem menší úrody stoupá. Ceny pohybují se dle jakosti od 600·– Kč do 800·– Kč. Řepa se pěstuje omezeně. Cena pohybuje se za 12·– Kč, za nadkontigentní dostane se denaturovaný cukr pro výkrm dobytka. Brambor, po

vydatných deštích srpnových a zářijových, dostatek; ceny pohybují se od 20·- 25·- Kč za 100 kg dle jakosti a druhu. Říjen dosti suchý; řepa se poměrně špatně dobývá. Pro nemoc záduchu a kozmatění tepen dostává se oblíbenému a 24 let zde působícímu učiteli Augustinu Křížkovi dovolené na jeden školní rok.

Dne 12. prosince přinesly denní listy zprávu o úmrtí velikého československého státníka a vůdce československého zemědělského lidu Dra Antonína Švehly, který bude vždy nejpamátnějším pro všechen věrný lid československý, jež svou rozšafností a moudrostí budoval novodobý demokratický československý stát. A co je odkazem velikého statníka Ant. Švehly? Je to v prvé řadě úsilovná práce všech lidí pro povznesení mravně náboženské, ideové a kulturní úrovně národa. Má-li se to plně podařit, musí u nás ožít – starý, nepřemožitelný mravně čistý a vojensky zdatný – husitský československý duch.

Budiž mu paměť věčná.

V zmíněném roce byla úmrtnost v obci naší značná;

zemřelo 22 osob, kdežto přírůstek nově narozených při 300 domovních číslech je nepatrný; pouze 14. Jeví se tedy v obci nepatrné vymírání, jako následek špatných hospodářských poměrů.

Hasičský sbor v Dobroměřicích, za vedení jeho předsedy Antonína Krause, mistra kovářského, zakoupil si novou motorovou stříkačku a auto k vůli rychlejšímu příjezdu k požárům.

Svátek státní „28. října", jakož i narozeniny p. presidenta T. G. Masaryka oslaveny přednáškami řád. učitele v. v. Josefa Kliera a tělocvičnými besídkami v sokolovně. Zima až do Vánoc nestálá bez sněhu.

Rok 1934.

Na dělnictvo doléhá opět nezaměstnanost, zvláště po ukončení řepných kampaních a rafinací cukru. Leden toho roku bez sněhu, bez ledu, při mírné jen zimě. Zdá se, že řezníci a hostinští nebudou míti led. Teprve druhá polovina února přináší větší mrazy. Sledováním započato. V překot dopravuje se led a sklepy se rychle plní, neboť počasí počíná se zase otepluvati. Dík nezaměstnanosti, byly zásoby ledu navezeny, ač ještě hodně nasekaného a vystaveného ledu roztálo. Konec února jako na jaře. Březen vyznačuje se hojnými mlhami. Sije se v normální čas. Osení se zelená svěže a roste. Duben nestá-

lý; slabé přepršky se sněhem, který ihned taje. Jaři-
ny dobře vzcházejí a za krásného počasí dubnového slibně
se vyvíjejí. Též řepa dobře vzešla a pěkně řádkuje. Po-
čátek května dosti studený. Ledoví muži dostavili se
dříve s mrazíky při nichž právě vycházející řepa pomr-
zla. Květnové deštíky osvěžují zdárně se vyvíjející plo-
diny polní. V červnu bylo několik bouřek s prostřed-
ním množstvím vody. Nezaměstnanost poněkud po-
levuje tím, že stavební ruch trochu stoupá. Žně to-
ho roku jsou pravidelné. Žita vysoká, dorůstající veli-
kosti člověka. Pšenice i ječmeny řádně nality dávají
nadprostřední výnos. Ceny stále pro zemědělce neuspokojivé. Zavedeny tak zvané mlecí výkazy a zřízena obilní společnost. Ceny přizpůsobeny výrobním nákladům. Ustanoveny ceny maximální u pšenice Kč 160·–, u žita Kč 135·–, u ječmene Kč 125·–, u ovsa Kč 110·– s měsíčními příplatky u pšenice Kč 1·50, u žita, ječmene a ovsa Kč 1·–. Následkem stoupnutí cen obilí projevuje se mírný vzestup cen mouky, chleba a vůbec všech potravin. Též pivovary připravovaly se k zvýšení

cen piva, leč vláda zdražení nepovolila. Brambory i řepa jsou pěkné, výnos bude uspokojující. Řepy nadkontingentní dostatek. Je prodávána po Kč 12·– za cent.

V úterý 9. října třeskly ve francouz. přístavním městě Marseille výstřely, kterými byl zavražděn král bratrské Jugoslavie Alexandr „Sjednotitel" a francouzský ministr zahraniční Louis Barthou. Vrahem byl jakýsi Kelemen, který na místě byl lidmi lynchován k smrti. Na sbratřené národy Jugoslavii a Francii padl veliký smutek. V naší republice vlály smuteční prapory, vojsko a četnictvo nosilo černé pásky na rukávech a českoslov. rozhlas až na denní zprávy přerušil všechny programy.

13. října byl pohřben Louis Barthou. Ten den na všech českoslov. školách učiněn projev, ve kterém žactvo obeznámeno s bratrskou Francií a zavražděným ministrem.

Smutnějším byl den 18. října, kdy pohřbíván byl udatný král Alexandr „Sjednotitel". Pohřbu účastní se vláda a vojsko naší republiky. Dvě roty pěš. pl. č. 48 z Benešova, který nese jméno „Jugoslavský", s hudbou a generalitou byly zastoupeny na tomto pohřbu. Národ náš ctil velikou bolest nad ztrátou tohoto hrdinného krále. V ten den vlály po celé naší republice smuteční prapory a ve školách vzpomínkové prostovy.

Po zemř. králi Alexandrovi byl zvolen jeho nezletilý syn Petar králem Jugoslavie, jako Petar II. Po dobu nezletilosti jeho byla v Jugoslavii utvořena t. zvaná „regentská rada" v čele s regentem - bratrem zemř. krále princem Pavlem.

Příčiny atentátu byly zastřeny hlubokou mlhou. Až později při vyšetřování se přišlo na mohutně rozvětvenou teroristickou organisaci, jejíž členové byli Makedonci a kterou podporovalo Maďarsko. Toto zřídilo v městě „Janka-Puszte" teroristický tábor, kde byli revolucionáři cvičeni ve zbrani a v provádění teroru.

Za tento čin bylo Maďarsko obžalováno u „Společnosti národů" Malou dohodou, která v této zvítězila. Maďarsko uznáno vinným a uloženo mu potrestati vinníky. Vzdárné rozřešení této mezinárodní pohnutky, kdy druhá světová válka visela tak tak na nitce se zasloužil též náš ministr zahraničí Dr Eduard Beneš, který se vzdal předsednictví „Rady společnosti národů", aby jednání bylo nestranné.

V prázdninách odešel do výslužby řídící učitel školy zdejší p. Josef Hajšl, který v obci od roku 1920 působil. Občanstvo rozloučilo se s tímto vynikajícím pracovníkem učitelským a sokolským dne 28. září 1934 při večírku pořádaném v sokolovně. Místní školní rada v zasedání dne 16. listopadu 1934 zvolila jednohlasně jeho nástupcem Jana Lima, zat. řid. učitele na II. obecné škole chlapecké v Lounech. Dnem 1. listopadu t. r. byl pro těžkou chorobu pensionován dlouholetý učitel školy zdejší Aug. Kříček.

Také ve starostenství nastala změna odchodem Jarosl. Jandy do Loun. Správu obce vedl až do 23. prosince 1. náměstek Josef Vágner. 23. prosince vykonána volba nového starosty, jímž zvolen dlouholetý člen obec. zástupitelstva Karel Molek. Ten však spravoval obec pouze jeden den.

Dne 24. prosince 1934 byl o 1/2 2 hod. na cestě do Loun raněn mrtvicí před domem p. Jana Belšána, čp. 34. Tím opět stolec starostenský osiřel a správu obce opět vedl 1. náměstek Jos. Vágner.

Toho roku odešlo na vždy 11 občanů zdejších mezi nimiž i František Rudolf z čp. 28, dlouholetý zástupce 3. sboru voličského v obecním zástupitelstvu. V náhradu za jejich odchod narodilo se téhož roku 14. dětí.

Zima téhož roku velice mírná, beze sněhu. Jen o Vánocích slabý mrazík, který trval pouze 3 dny; pak opět obleva.

Rok 1935.

Toto nepříznivé počasí trvá i v měsíci lednu. Hned na počátku měsíce ohlásil se sníh, ale trval pouze dva dny. Bláta všude dosti. Aby neštěstí, úmrtím starosty Karla Molka bylo dovršeno, stihl nelítostný meč Morany svou další oběť. Dne 22. ledna 1935 zemřel po trapné chorobě p. Augustin Křížek, def. učitel zdejší školy l. č. ve výslužbě, který na zdejší škole působil plných 25 roků. Místní školní rada ztrácí v něm starostlivého před-

sedu, výborného učitele, který snad ani neměl nepřátel. Pohřbu jeho účastnila se celá ves i s širokým okolím, 156 učitelů a učitelek. Nad rakví promluvil zástupce okresního škol. výboru Václav Fronk, za učitelstvo kol. Josef Klier.

– Budiž Ti země česká, kterou Jsi tolik miloval, lehká. –

V době od 25. února do konce dubna prováděna v obci stravovací akce. Denně podáváno dětem mléko 10 l a nejpotřebnějším denně 10 housek.

Počasí i v únoru stále nepříznivé; jen málo dnů ke konci února může se vykázati silnějšími mrazíky. Jarní orba a setí normální. Březen dosti bohatý na mlhy a drobnější deštíky. Duben velmi příznivý. Obilí se slibně vyvíjí, zvláště ozimy se spravily po bezsněžné zimě. Květen rovněž teplý a vlhký.

Na den 19. května vypsány byly v celé republice volby do „Národního Shromáždění". Před nimi se vyvinula prudká kampaň volební všech politických stran a nárožíí, domy a kdejaké volné místo se hemžilo volebními heslo a plakáty.

V táboře stran německých nastalo sjednocení a sice t. zv. „Heimatfronta" s vůdcem Henleinem, který vymohl nově utvořené straně název „Sudetendeutsche Partei".

V naší obci byly tyto výsledky volební do sněmovny:

1. strana agrární ------- 53 hlasy
2. " social. demokrat. -- 153 –"–

3. národně sociální ..... 198 hlasů.
4. komunisté ..... 171 —"—
5. lidová strana ..... 33 —"—
10. živnostenská strana .... 86 —"—
15. němečtí dlužníci .... 2 —"—
16. národní sjednocení .... 96 —"—

Volilo 808 voličů ze zapsaných ve voleb. seznamech 849; z toho 409 mužů a 440 žen. 3 obálky byly prázdné a 8 hlasů neplatných.

Ve volbě do senátu zachovaly si politické strany poměrný počet odevzdaných hlasů; přesunů velkých nebylo.

Do okresních a zemských zastupitelstev konány volby 26. května 1935 a poměr odevzdaných hlasů se nijak nelišil od voleb do poslanecké sněmovny.

Výsledek voleb v republice byl překvapením. Henlein, vůdce strany „Sudetoněmecké" strhl na sebe největší počet hlasů německých tak že jeho strana je nejsilnější v republice, ačkoliv na počet mandátů o 1 slabší než strana agrární, neboť severní Čechy, kde dostal nejvíce hlasů, jsou nejvíce zalidněny a tudíž při rozdělování mandátů platilo větší volební číslo. Tím zůstala počtem poslanců, nejsilnější strana agrární, která obdržela 46 mandátů, kdežto strana Henleinova 45 mandátů.

Památka mistra Jana Husa uctěna vzpomínkou u

pomníku padlých v přednášce říd. uč. Josefa Kliera.

Žně dostavují se v patřičný čas. Žitné žně započaly dne 9. července. Žita uvostlá ve výši velkého muže, někde přesahují až 2 m. Pšenice a ječmeny dosahují výše pouze prostřední následkem sucha v měsíci červnu. Sklizeň obilovin nadprostřední. Chmel vyvíjí se pěkně a ukazuje na dobrou sklizeň; jen deště mu schází; od spodu počíná následkem sucha žloutnouti.

Dne 1. července t. r. nastupují zemskou školní radou ustanovení noví definit. učitelé a to řídící učitel Jan Lím, rodák zdejší ze statku čp. 13. a def. učitelka Anna Švecová z Lenešic. Téhož dne opouštějí obec zat. říd. učitel Josef Bruna a zat. učitelka Miroslava Janoušková z Loun.

Od 1. září 1935 zavedeno vyučování jazyku německému na škole zdejší a zem. škol. rada přidělila toto vyučování říd. uč. Janu Límovi, který má z tohoto předmětu předepsanou zkoušku.

Oslava stát. svátku „28. října" konána veřejnou slavností u pomníku padlých, kdež promluvil k dětem a občanům říd. uč. v. v. Jos. Klier a žactvo vedené učitelkou Annou Švecovou přednesla několik básní a sborových recitací.

Dne 14. prosince 1935 vzdal se presidentského úřadu ze zdravotních důvodů náš milovaný p. president To-

máš Garique Masaryk. Za svého nástupce označil svého spolupracovníka na díle osvobozovacím Dra Eduarda Beneše. Nechť dlouho a dlouho tráví svůj odpočinek na zámku Lánském mezi námi a hledí, jak sám pravil, jak si budeme počínati.

18. prosince sešly se zákonodárné sbory, aby vykonaly volbu druhého presidenta republiky československé. Zvolen, doporučený p. presidentem „Osvoboditelem", dosavadní ministr zahraniční Dr Eduard Beneš. Kéž mu Bůh dopřeje, aby si vedl tak obezřetně a múmilovně jako jeho předchůdce.

Okresní péče o mládež podělila 13 dětí rodičů nezaměstnaných, obuví, šatstvem a prádlem. Škola pak podělila 7 dětí věcmi sebranými mezi žáky.

Koncem roku odešel navždy starosta sboru dobrovol. hasičů p. Antonín Kraus, místr kovářský, dlouholetý člen obec. zástupitelstva za stranu agrární a s ním ještě 19 spoluobčanů. Nově narozených dětí bylo v roce 1935 20; přírůstek skoro mizivý.

I v tomto roce bylo zapotřebí, aby stát vzal do ruky hospodaření polními plodinami v tak zvané „Obilní společnosti", jejímž přičiněním udrženy ceny obilí odpovídající výrobním nákladům venkovského lidu.

Zima opětně mírná až do Nového roku. Povolena želez. zastávka, na níž se pilně pracuje. Bude blíže mostu k Nečickám.

Rok 1936.

Toho roku v lednu nemrzlo, jen několik sněhových přeháněk, mlhy, občas bláto, zima jen mírná. Taktéž únor vykazuje jen mírné mrazíky. V druhé polovině se již otepluje. Březen je mírný, otepluje se dále; dne 9. března počalo se již síti. Březen i duben je velmi bohatý na srážky. Obilí je svěží a bujně roste. Řepa a brambory dobře vzchází. Květen mokrý, ale deště nejsou silné. Následkem dostatečné vláhy obilí je velice husté. V červenu je počasí velice krásné, častými dešti provázené. Obilí je velmi pěkné, tak že počíná poléhati. Hojné požinování ječmenů a pšenic nic nepromešká, neboť stálé deště i v červenci ještě více husté obilí k zemi sklánějí.

Žně, následkem stálého mokra, jsou zpožděny asi o týden. Úroda bohatá, ale špatně se sklízí pro špatné kosení. Obilí leží při samé zemi, takže strojů žacích se namnoze ani používati nemůže. Skoro vše se seká jen kosami. Slámy všude nadbytek, ale zrna málo a špatné jakosti. Mlecí výkazy a „Obilní společnost" trvají. Srpen a září opět většinou deštivý, což působí výborně na vývin brambor, řepy, burgánu, zelí a zeleniny vůbec. Naproti tomu říjen velice pěkný, ale úplně beze srážek. Řepa, následkem stálých dešťů v předešlých měsících, je v zemi uplácaná a nynější

sucho způsobily, že nejde vůbec vytáhnouti a vyorávati. Rolníci musí ji vyorávati dvěma páry potahů. Též se špatně ohleštuje, hlína drží na řepě, takže ani při otloukání ji není možno dostati z řepy. Brambor je všude plné řádky a proto jejich cena je velmi nízká 15 - 18 Kč. Zima se přihlásila letos velmi brzy, již koncem října dostavují se citelné mrazíky se studenými větry. Toto počasí trvá i v listopadu. V prosinci mrazů přibývá, ale nesměží. V druhé polovině prosince je zima mírnější, ale mrazíky se udržují stále.

V oboru správy obce střídají se náměstkové Vagner Josef, Kádner Václav a Rössler Martin. Při nařízené volbě starosty zvolen Jiří Peterka, ale po týdnu se úřadu vzdává, pro podaný protest. Správu obce vede opět Martin Rössler. Konečně protest vyřízen a obecní zástupitelstvo zem. úřadem rozpuštěno a dnem 1. září t. r. dosazena správní komise, jejímž předsedou jmenován Stanislav Vladimír, rolník z čp. 29.

Okresní péče v Lounech podělila 18 dětí obuví, šatstvem a prádlem. Škola 9 dětí vyprosenými zbytky látek z různých továren.

Zřízen stravovací komitét sestávající ze starosty obce Vlad. Stanislava, důvěrníka péče o mládež Josefa Klieera,

a správce školy Jana Lima. Tento komitét dal vykonati sběrku po obci za účelem získání naturalií nebo peněz k účelům stravování školních dítek. Ze získaných potřeb byla vyvářena polévka bramborová, hrachová, masová, drožková, rýžová, krupicová, uzenina a bramborová kaše. Za 56 stravovacích dnů rozdáno 6083 porcí polévky, 908 housek a 247 vařtů. Podělováno všech 113 školou povinných dítek. Dlužno podotknouti, že toto stravování bylo možno podniknouti za obětavého přispění dam Kristýny Staré, Marie Belšánové, Jany Sieglové, Marie Vichové, Cecilie Vavruškové, Kasty Chládkové a Marie Limové, které ochotně a po dobu 56 dní bezplatně, z lásky k dětem, pracovaly.

K veliké armádě, z níž není návratu, odešlo 13 našich spoluobčanů a během téhož roku přibylo 12 nových narozených.

Ve správní komisi, mimo již jmenovaného předsedu zasedají pp. Hugo Forst, úředník čsl. stát. drah, za soc. dem.

Antonín Gall, pekař, za stranu živnostenskou

Jan Halík, čel. zřízenec, " " národ. sociál.

Václav Kádner, továrník, " " národ. sjednocení

Martin Rössler, strojvedoucí, " " komunistickou

Nezaměstnanost dělnictva během roku značně poklesla, následkem obnovení práce v oboru průmyslovém, stavebním i zemědělském a hlavně prováděním stát. staveb nouzových. Provoz na želez. zastávce zahájen dnem 4. února 1936.

Rok 1937.

Toho roku úroda prostřední; hospodářské poměry se konsolidují a zdá se, že doba krise ustupuje již do normálních poměrů. V průmyslu nastává všude, následkem poklesu úrokové míry ze zápůjček, plná zaměstnanost a tím také nezaměstnanost silně klesla.

Počasí toho roku nebylo příznivé. Tak v lednu skoro ani nemrzlo, jen sněhové přeháňky, mlhy a pouze noční slabé mrazíky. Počasí vůbec mírné. Skřivánci se již koncem ledna objevili; 10. února spatřeni již špačkové. Chumelenice nemají dlouhého trvání a způsobují jen roztátím bláto. Orba se počíná již kolem 20. února a také setí jarní pšenice hned následuje. Pak týdenní přestávka následkem nepříznivého počasí. Jaro ponejvíce neolidné, větrné a bez deště. Setí pravidelné, též sázení brambor a řepy v době přiměřené, jen déšť schází. Tento nedostavuje se ani v měsíci dubnu. Následky toho všude viditelné; půda zoprasskaná, obilí zaujchá. Až teprve deště květnové poněkud napravují, co duben zmeškal. Druhá polovina května opět bezdeštná. Několik bouřek červnových s většími lijáky způsobují vzrůst brambor a řepy; na obilí již valně nepřispěly. Jen zrno se řádně nalilo a slibuje dobrou sklizeň; slámy bude všeobecně málo, ale hojné zásoby slámy z roku předchozího

nahradí povstalý rozdíl. Žně nastaly v přiměřený čas. Obilí se však pro řídkost špatně kosí, neboť sláma je poměrně tenká a pod kosou se ohýbá. Průběh žní je uspokojivý; počasí vytrvale krásné. Chmel se po červnových a červencových deštích neobyčejně spravil a slibuje dáti dobrou sklizeň. Na počátku žní dosahují pruty chmelové drátů a chmel počíná ovíjeti. Žně počátkem srpna ukončeny a během nich malí zemědělci hned mlátili. Všeobecný stesk, že obilí málo sype; neboť zrno následkem sucha je slabé. Kolem 20. srpna počíná sklizeň chmelová. Je též následkem suchého počasí jen prostřední. Hlávky chmelové mají však hojnost lupulínu, ač nejsou tak vzrostlé jako jiná léta. Ceny pohybovaly se kolem 700·- Kč až 800·- Kč za 50 kg. Obchod hned na počátku sezony dosti čilý.

Dne 2. září 1937 zazněl ráno o 7. hod. všem občanům v Československu rozhlas hranou. Rozechvělý hlasatel předčítal zprávu o náhlém onemocnění presidenta Osvoboditele a všem v republice se na okamžik zastavila srdce: „Presidenta Osvoboditele, jehož zdravotní stav byl v poslední době velmi dobrý, stihla dnes o půlnoci těžká nevolnost, která však v několika dalších hodinách ustoupila, takže ráno je stav uspokojující." Příznaky nelvice se mění co do vážnosti, odolný organismus se brání, činnost srdeční je dobrá. O záchvatu byl krátce po půlnoci zpraven president republiky Dr Ed. Beneš a přispěchal ihned s chotí k lůžku nemocného. Tři věhlasní profesoři ošetřovali dnem i nocí nemocného až konečně 10. září přinesl úlevu a naději, když

osobní lékař Dr Maixner hlásil, že zdravotní stav nemoženého se do té míry zlepšil, že lékařské zprávy nebudou již denně oznamovány. Věřili lékaři a věřil všechen československý lid.

President republiky odjel podle předem stanoveného pořadu do Topolčianek. Tak minul v klidu a naději pátek, sobota a neděle. V pondělí ráno o 3. hod. vzbudil v Topolčiánkách presidenta republiky telefon, aby ihned se vrátil do Lán, že se presidentu Osvoboditeli značně přitížilo. Též předseda vlády zpraven o neblahém vývoji nemoci. Chvílemi beznaděj, chvílemi jiskřička víry, že hrdinné srdce presidentovo přečkoná i tento útok nemoci. Rozhlas co chvíli hlásí poslední zprávy od lože nemocného. O 20. hodině zní to už zoufale: „Objektivní nález u presidenta Masaryka se opět zhoršil." Celkový úbytek sil se stále stupňuje, činnost srdeční se daří udržet jen s největším úsilím na nutné výši. O 1. hod. v noci na 14. září 1937 shromažďují se, kdož jsou té doby v lánském zámku, u lože umírajícího: syn Jan, obě dcery Dr Alice a Olga, vnučky, vyslance Lípa schotí Ludmilou, neteří p. presidenta, president republiky Dr Ed. Beneš s paní Hanou Benešovou a předseda vlády Dr Mil. Hodža. Vedle nich profesoři-lékaři a ošetřovatelky a nejvěrnější spolupracovník umírajícího, po celou dobu jeho nemoci, osobní tajemník Dr Antonín Schenk.

Byly 3. hodiny 27 minut, když president Osvoboditel vydechl posledně. Zemřel tiše ve 3. hodiny 29 minut, kdy srdce dotlouklo. Stár 87 let, 6. měsíců a 7 dní. Osobní lékař Dr Maixner zatlačil ty drahé oči, které se na nás chtěly dívat, jak to vedeme.

O šesté hodině všechny rozhlasové stanice hlásí:

T. G. MASARYK NÁS OPUSTIL.

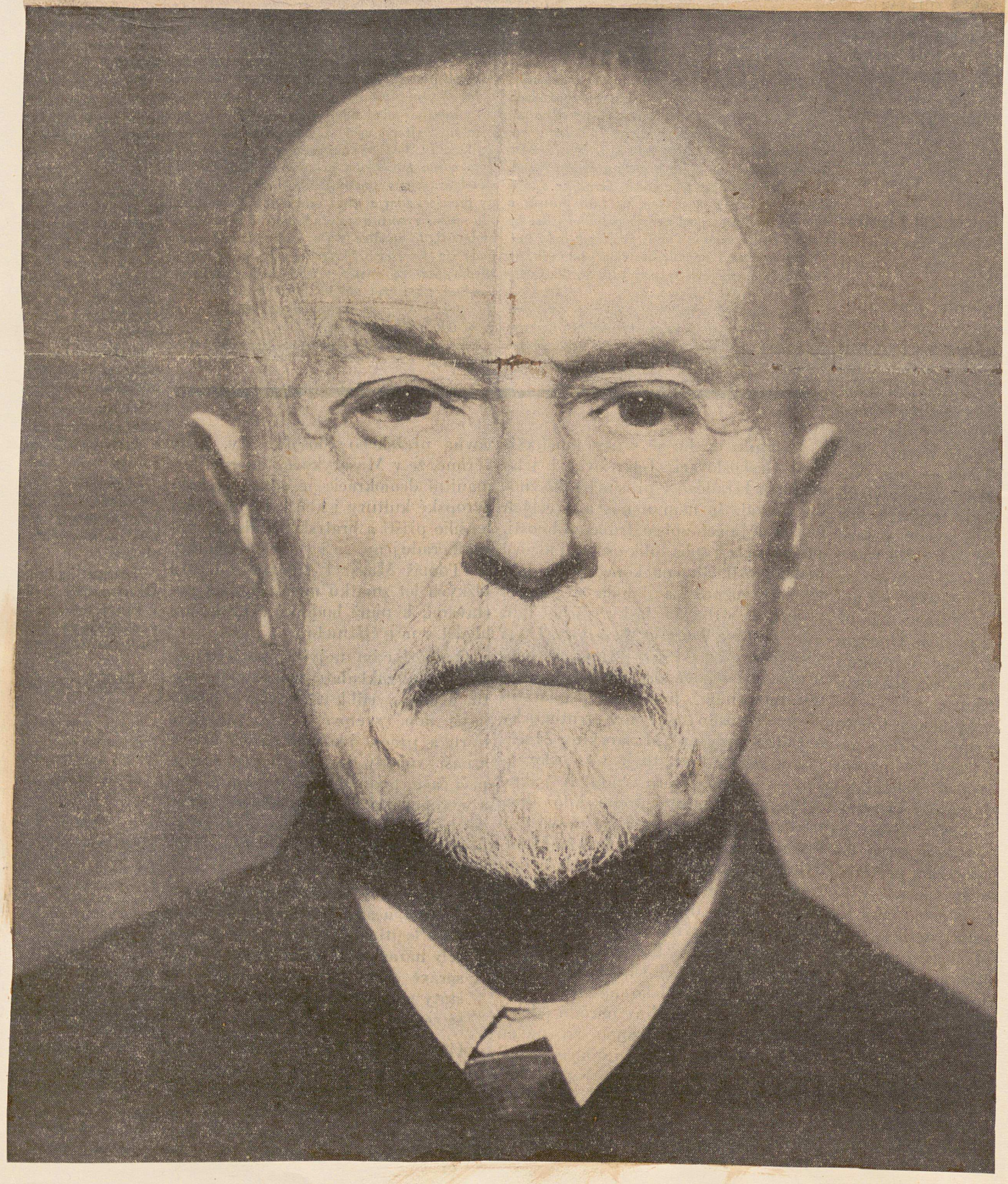

Popsat dny truchlení, které nastaly 14. září 1937 a potrvaly do 21. září večer, kdy byl president Osvoboditel uložen do hrobu na lánském hřbitově, vylíčit ten úžasný plebiscit smutku, vzlyky mladých i starých, mužů i žen, pláč dětí, jimž zemřel otec – to vše je mimo rámec této pamětní knihy a čtenáři to najdou jinde zevrubněji. Nespočetné byly zástupy těch, kteří se přišli poklonit mrtvému Osvoboditeli do Lán a od 17. září 1937 na pražský hrad před katafalk ve sloupové síni, nespočetně očí zaplakalo, když dne 21. září jel naposledy Osvoboditel pražskými ulicemi – vítěz na lafetě dělové. Ano, vítěz na lafetě, s níž tu naposledy vykonal přehlídku svých hochů z legií. Bezpočet bylo tryzen a vzpomínkových ostav v těch dnech ve všech obcích Československa. Miliony srdcí po všech zemích československých se v dojetí rozbušily, když v to truchlivé úterý 21. září 1937 po západu slunce bylo mrtvé srdce Tomáše Garrigua Masaryka ukládáno do země. Do prsti osvobozené země, do prsti z hrobu Komenského a po bok paní Charlotty G. Masarykové. K spánku poslednímu, z něhož nebude již nikdy vyrušován, na lože poslední za tiché modlitby: Otče náš . . . .

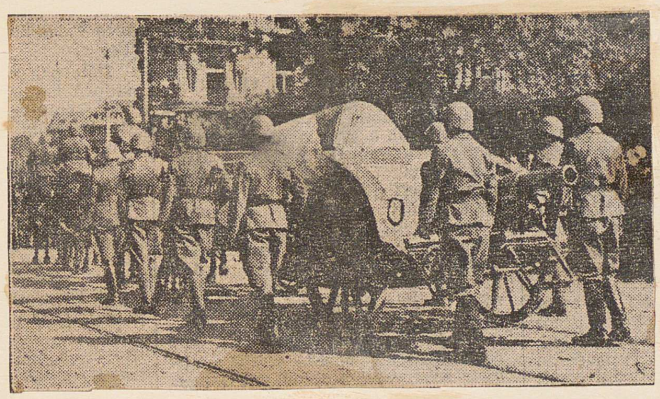

Také v obci naší uspořádána bryzna za účasti všech spolků a korporací, jakož i školních dětí a občanstva v sobotu 19. září t. r. u pomníku padlých. Pietní projev měl odborný učitel Kar. Sottner z Louň.

Dne 15. října t. r. došlo k ustavení nové místní školní rady na podkladě nového řádu školního a vyučovacího. Předsedou zvolen všemi přítomnými p. Karel Firstl, zřízenec dráhy a jeho náměstkem p. František Bába, rovněž zřízenec dráhy. V této schůzi odevzdal okresní školní inspektor p. Otakar Pleskot dámám, které působily při vyvaření polévek pro děti děkovný dekret. Ředitelu učiteli Janu Limovi pak pochvalné uznání okresního školního výboru v Lounech za úspěšné působení ve škole a za řádné jí vedení.

Podzimní počasí nastoupilo letos svou vládu poněkud brzy. Koncem září počalo chladné a deštivé počasí, které se již nezměnilo. Lidé pracující na poli při sklizni brambor a řepy trpěli zimou, větry a nepříznivým počasím nevýslovně.

V první polovině října t. r. vypsány konečně obecní volby. V naší obci měly se tyto konati v neděli 9. listopadu. Těsně před konáním voleb byly však odvolány a stanoveny na rok 1938. Tím správní komise vede správu obce dále k úplné spokojenosti všeho občanstva.

Do nenávratna odešel dlouholetý člen obecního zástupitelstva p. Václav Marek, dělník v Glaserově továrně na cikorii v Lenc-

žicích. Téhož roku zemřely na záškrt tři děti: Heda Kynčlová, Jiřina Urbanová ve věku 5. let a žák I. B. třídy František Komínek ve věku 7 a 1/2 roku. V roce 1937 zemřelo celkem 14 osob, naproti tomu přibylo nových občanů 16.

V listopadu a v prosinci chladné a nestálé počasí trvá. Vyskytují se i menší mrazíky, ale dlouho netrvají. Také mlhy jsme na několik dní viděli, ale neudržel se, nemalé potěše naší drobotiny.

K stavbě zastávky železniční má v blízké době dojíti. Potřebné plány sdělány a zaslány ředitelství stát. drah, ale na schválení se marně čeká.

Dětem opět naskytla se příležitost k bruslení a sáňkování, když od 16. prosince napadl mlh a nepřetržitě jdou slabší mrazy okolo 2 – 4° C. Teplá vlna vzduchová přinesla na Boží Hod oblevu. Celý den vytrvale pršelo jako v létě. Po dvou dnech opět slabé mrazy, které se však stupňují a vyvrcholují dnem 3. ledna 1938 v mráz 12° C. Na Sylvestra měžil po celý den.

Rok 1938.

Největší mráz vystoupivší na 12° C byl ze 2. na 3. ledna. Po té mrazu slabější až ve dnech 12. a 13. t. m. dostavují se opět deště, a tyto trvají až do 20. ledna, kdy se vyčasí a nastávají do konce ledna pravé jarní dny, při nichž teplota vystupuje na 10 až 12° C. Nejteplejší je den 5. února, kdy teplota dosáhla 14° C.

Od 6. února se obloha zatáhla a nastalo mlhavé počasí, které vyvrcholuje ve dnech 11. a 12. února dešti. Po té mírně, ale vytrvale mrzne až do konce měsíce.

Počátek března počíná slibně a nastává pravé jaro až do 27. t. m. kdy nastává velmi chladné a větrné počasí. Za této krásné pohody všechny práce polní, zvláště setí se včas skončilo a pole připravována na sázení brambor a řepy.

Konec března a až do 23. dubna jsou střídáním mrazů a sněhových přeháněk a noční mrazy dostupují v den 19. dubna 8°C. Všechny jařiny a květoucí stromy ponvzly. Ranní řepy musí býti znovu sázeny. Z ovoce nebude letošního roku nic. Pouze pozdní švestky se ukazují. 24. duben přinesl kýžené deště, které trvají střídavě až do 2. května, kdy se počalo trochu oteplovati, ale stále za studeného větru. Teprve „ledoví muži" si to asi spletli a dostavují se velmi pěkným počasím, trvajícím do 18. května, kdy se snesl blahodárný déšť. Deštivé počasí trvá po 4 dny. Po té se vyjasnilo a pěkné slunné počasí trvá až do 9. června. Od té doby panuje stále nejisté počasí s menšími přeháňkami. Druhá polovina června je velice parná. Teploty vystupují na 26 až 28° C. Rostliny volají po vodě, ale marně. Až 5. a 6. červenec přinesl vydatné deště. Za tyto 3 dny napršelo 42 mm. Po tak na mrazy bohatém jaru zdálo se, že úroda letošní je zpečetěna. Ale vydatné deště květnové a červnové napravily vše. Zdá se, že úroda letošní bude rekordní. Ječmeny ponvzly, ale po deštích nasadily tolik nových výhonků, že dnes

k 1. červenci jsou tak husté, že až polehají. Výška po pás vzrostlého člověka.

21. května 1938 bylo povoláno mnoho záložníků k vojenskému výcviku a museli ihned po dodání svolávacího lístku narukovati a obsaditi hranice, neboť byly obavy, že Němci chtějí vtrhnouti do naší země a tuto si po vzoru rakouském obsaditi. Rázným zakročením Anglie a Francie nebezpečí odvráceno, ale vlast žádá, abychom byli stále bdělými jejími opatrovníky. Zvláště strana „Sudetoněmecká" má na těchto nepokojích veliký podíl.

29. května t. r. konaly se konečně v obci naší volby při nichž obdrželi na podaných 7 kandidátek:

1. Strana národně sociální : 183 hlasů a 4 mandáty
2. " social. demokrat. : 181 " a 4 "
3. " komunistická : 185 " a 5 "
4. " živnostenská : 40 " a 1 "
5. " agrární : 79 " a 2 "
6. " národ. sjednocení : 69 " a 1 "
7. " lidová : 45 " a 1 "

Volilo celkem 788 voličů. Zapsáno: mužů 410, žen 465.

Při ustavující schůzi nového zástupitelstva, za dohledu zástupce okr. úřadu řid. uč. Jana Lima, zvolen starostou obce, po sdružení se strany sociál. demokrat., národ. sociální a komunistické p. Martin Rössler, stoupenec strany komunistické a jeho náměstkem p. František Bába, stoupenec strany národ. sociální. Do rady pak Kad. Stanislav, Hugo Forst, J. Peterka a V. Pergl.

V obecním zástupitelstvu zasedají tito občané:

Bába František, Peterka Jiří, Beran František, Vitera Josef, Gall Antonín, Rössler Martin, Mrázek Josef, Fričková Emilie, Pergl Václav, Brož Ladislav, Trejbal Antonín, Forst Hugo, Stejskal Josef, Beneš Josef, Stanislav Vladimír, Šerák Josef, Kabourek Josef a Tomáš Jan.

Také v životě politickém a kulturním utrpěli jsme ztrát dvou pracovníků veřejných v prvé polovině tohoto roku. Dne 25. dubna 1938 o 12. hod. zemřel v podolském sanatoriu bývalý ministerský předseda, ministr národní obrany František Udržal ve věku 72 let raněn byv mrtvicí.

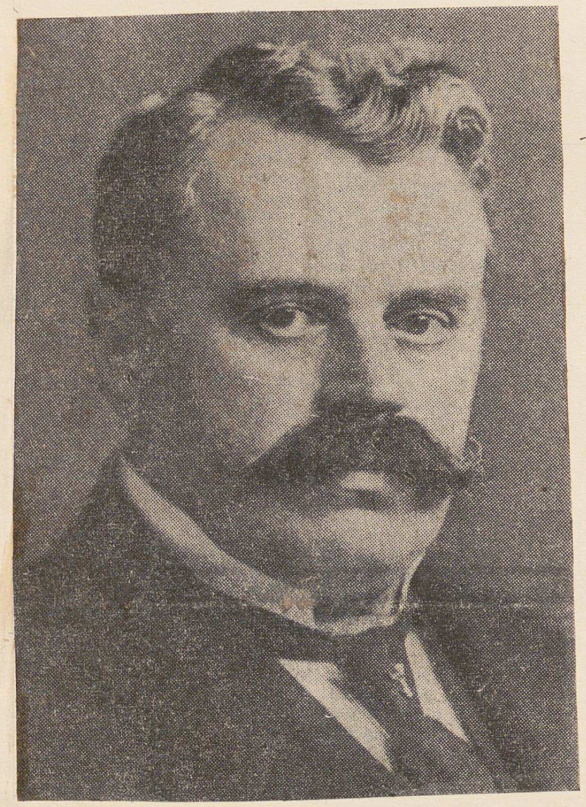

41 let bojoval František Udržal v našem veřejném a politickém životě vždy na čelném místě. Jako rodák z Dolní Rovně u Pardubic, kde jeho předkové po staletí žili na jeho rodném statku srostl s lidem svého kraje. Jako ministr národní obrany dal pevné základy naší armádě v době jejího tvoření. Již v prvním armádním rozkaze otevřeně prohlásil našim důstojníkům a vojákům, že naše národní armáda musí býti postavena na základ

železné kázně a že se musí co nejdříve vyrovnat poměrně armádám jiných států. Sjednal pochopení a úctu pro naši armádu doma i za hranicemi. Ve Františku Udržalovi odešel jeden z nejlepších a nejvýznamnějších politiků – ušlechtilý a čestný muž, pravý vůdce svého národa a lidu československého.

Věčná a vděčná buď mu paměť!

A hned druhý den odchází do nenávratna občan zdejší, bývalý řídící učitel školy zdejší Josef Hajšl. Zemřel dne 26. dubna 1938 ve věku 64 let. Rodák chotěšovský, odchovanec

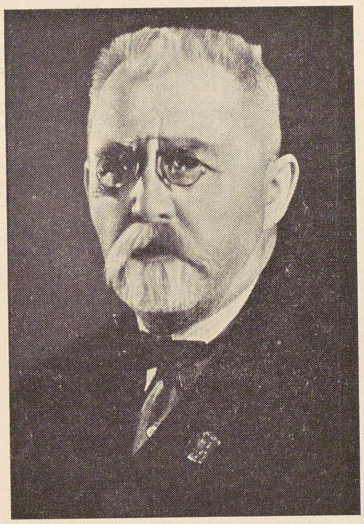

učitelského ústavu v Příbrami. Učiteloval v Brozanech, v Chotěšově, na Petruci a od roku 1920 jako řídící učitel v Dobroměřicích, kdež dráhu učitelskou v roce 1934 dokončil a uchýlil se na zasloužený odpočinek. Byl nejen dobrým učitelem, ale i pracovníkem sokolským. Sokolství věnoval všechen prázdný čas, zvláště v posledních letech, kdy pracoval jako župní vzdělavatel sokolské župy Sladkovského. Žactvo a občanstvo svojí účastí v den pohřbu, ač po celý den hustě pršelo, uctilo jeho památku.

Leč také slavné a radostné dni zažila naše republika. 29. května 1938 oslavila místní osvětová komise a tělocvičná jedno-

54. narozeniny p. presidenta Dra Ed. Beneše „tělocvičnou besídkou", při níž o oslavenci promluvil řid. uč. v. v. Jos. Klier. Ze shromáždění byl p. presidentovi odeslán telegram tohoto znění: Pane presidente! Občanstvo obce Dobroměřic okres Louny přináší Vám v den Vašich vzácných narozenin mnoho díků za vše, co Jste pro svobodný náš stát vykonal. S přáním trvalého zdraví vzpomíná Vás vděčně a slibuje Vám, že je připraveno chrániti svou vlast a republiku proti všem nepřátelům.

Dne 16. června 1938 projížděl vyzdobenou obcí naší p. president Dr Ed. Beneš se svojí suitou, při návštěvě letiště na Ranné. Občanstvo, žactvo a všecky korporace již od 2. hodiny tvořili špalír podél státní silnice a očekávalo toužebně vzácného hosta.

Dvacáté výročí trvání naší obnovené samostatnosti oslaveno místní osvětovou komisí v neděli 6. března 1938 za spolu-účasti školy a všech spolků a korporací u pomníku padlých, kde o významu dne promluvil řid. uč. v. v. Jos. Klier. Po jeho řeči zapělo žactvo několik písní. Za zpěvu zasadili žáci nejvyšší třídy „pamětní lípu" proti pomníku padlých. Po zasazení lípy přednesli žáci zdejší školy příležitostné básně a za zpěvu národní hymny byla oslava ukončena.

Poslední všenárodní manifestace vyzněla o X. sletu všesokolském v Praze, konaném od 6. června 1938 do 6. čer-

vence 1938. Sletové slavnosti žactva, dorostu, studentstva a členstva byly přehlídkou naší pohotovosti a schopnosti, která byla všeobecně zhodnocena a posouzena a podle zahraničních novin i uznána. Účast bratrské Jugoslavie, Rumunska, Bulharska a ostatních přátel, kteří se jednak tělocvičně, jednak vojensky súčastnili, zvýšila tuto naši radost a dala jí ráz mezinárodní, potvrzený statisíci návštěvníky a tisíci hosty zahraničními, zvláště účastníky americkými.

Jsme hrdi na své „Sokolstvo", jsme s ním hrdi i na X. slet všesokolský. Jím a pomocí jeho ozve se slovo Československo téměř ve všech světových jazycích a téměř všude súctou, obdivem a uznáním. I z naší obce přispěli k tomuto velkolepému dílu cvičenci jak ze žactva, dorostu i členstva v počtu 37 mimo další desítky členstva přihlížejícího. Sokolský slet byl vlnou, která zaplavila celý svět, která zasáhla každý kout naší vlasti a všude zúrodnila úhor na půdu úrodnou. Do této půdy budeme sázeti její símě, v této půdě je ošetřovati a pěstovati, aby nám z něho vyrostl ještě větší strom, jehož plody nasytí všechny, kdož budou toužiti po míru, lásce k bližnímu a k tvořivé práci. Které nasytí i ty, kteří chtějí s námi státi naší vlasti k obraně, kteří ji chtějí bránit proti všem. Slet je za námi. Jeho odezva však bude dlouho zaznívati v našich srdcích a vzpomínka na něj a práci pro vlast.

V týdnu po všesokolském sletě započaly žitné žně. Žito krásné, vysoké, ale prořídlé. Žně pšenice a ječmene jsou neobyčejně obtížné. Pšenice, ječmeny i ovsy jsou polehlé, těžce se sekají. Zrno není patřičně vzrostlé takže hektolitrová váha bude slabší.

Chmel po vydatných deštích červencových sesílil, nasadil hojně odnožů a lze počítati s výtěžkem celkem dobrým. Hlávky chmelné jsou pěkně vyvinuty a obsahují mnoho lupulinu. Sčesáním započato kolem 20. srpna. Ceny nejsou ještě ustáleny a pohybují se od Kč 700·– do Kč 850·–. Počasí o žních i v chmelích bylo obstojné, takže žně i chmelová sklizeň se v přiměřený čas skončily. Pilně se ore a půda připravuje k nové setbě.

Akce dorozumívací s našimi Němci v Sudetech nedosahují ani po dlouhém vyjednávání s vládou kýžených úspěchů. Němci své požadavky stále stupňují a vláda nemůže na ně přistoupiti. Jednání s vládou přerušena a Němci volají o pomoc v Říši, ano někteří vyjednavači utekli se do Německa a odtud s ozbrojenými tlupami přepadávali naše území. Naše vláda byla nucena povolati k obraně území několik nejmladších ročníků vojáků, Ale štvanice a přepady nebraly konce a země naše měla býti přepadena a „Sudety" zabrány a přiděleny k Německu. Následkem těchto okolností nařídil president Dr E. Beneš, jako nejvyšší velitel branné moci, v pátek dne 23. září podle §43. bran. zákona mobilisaci československé branné moci do

40 let věku. Armádní generál Krejčí byl jmenován hlavním velitelem. 24. září vylepeny a v listech uveřejněny mobilisační vyhlášky. V neděli 25. září mobilisovala Francie jako spojenec, kdežto Anglie tak neučinila, neboť její premier stále doufal, že ke konfliktu nedojde. 24. září zaslal pres. Spoj. států Roosevelt projev k říš. kanclíři Hitlerovi, Daladierovi a Chamberlainovi, v němž varuje před válkou, do níž by byla zatažena i Amerika. 28. září nabídl Chamberlain Hitlerovi, že pojede na poradu do Německa. Současně vyzval též ital. minist. předsedu Mussoliniho, aby se k této poradě připojil. Následkem ohlášení konference v Mnichově byla anglická mobilisace odložena. Dne 29. září na konferenci čtyř velmocí bylo dohodnuto o úpravě sudetoněmecké otázky dle novny sčítání lidu v roce 1910. V pátek 30. září hlavní velitel generál Ludvík Krejčí promluvil v rozhlase k občanům a vojákům a vydal armádní rozkaz, v němž prohlásil mimo jiné: „Jsme vojáci, kteří musí potlačit cit a řídit se jedině chladným rozumem". Československá vláda musila, pod nátlakem vlastních spojenců, přijmouti usnesení čtyř velmocí (Rusko pozváno vůbec nebylo) a postoupit sudetské území. V úterý 4. října gen. Syrový s celou vládou se poděkoval, ale president jmenoval téhož dne novou vládu gen. Syrového, v níž byl jmenován ministrem zahraničí Dr. František Chvalkovský. Německé vojsko již zabralo Jáchymov a Karlovy Vary. Ve středu 5. října odstoupil z úřadu president dr. Eduard Beneš.

Odstoupení presidenta oznámil rozhlasem ministerský předseda armádní generál Jan Syrový.

6. října jmenovala vláda Československé republiky poslance Dra Tiso ministrem pro správu Slovenska. Okupace dalšího území na západě, severu a severovýchodě Čech a Moravy na základě sčítání lidu z r. 1910.

7. října vydal vrchní velitel branné moci arm. generál Jan Syrový armádní rozkaz, v němž vyzýval ke klidu a pořádku v zájmu vlasti, která je v nebezpečí.

V sobotu 8. října vyhlášena slovenská vláda a uvítána slavnostně v Bratislavě.

12. října ve středu odjel nově jmenovaný ministr zahraničí Dr. Chvalkovský do Berlína, kde 13. t. m. byl přijat kancléřem Hitlerem a po dvouhodinné poradě za přítomnosti Riebentropově sjednána dohoda československo - německá, že plebiscitu nebude.

Ve čtvrtek 20. října činnost a tisk komunistické strany zastavena.

V úterý 25. října ministerská rada za účasti svých členů ze Slovenska a Podkarpatské Rusi stanovila zásady pro jednání o úpravu hranic s Maďarskem. Poněvadž jednání pro přehnané požadavky Maďarska nevedlo k cíli, požádaly Československo a Maďarsko Italii a Německo o arbitráž v sobotu 29. října. Ve středu 2. listopadu rozhodnuto o českosl. - maďarské hranici. Nespravedlivý rozhodčí výrok ponechal Bratislavu a Nitru Slovensku, Košice, Užhorod a Mukačevo Maďarsku.

V pátek 4. listopadu stanoveny definitivní hranice na Těšínsku.

Ve středu 9. listopadu na schůzi představitelů politických stran za

předsednictví Rud. Berana bylo konstatováno, že tímto dnem stává se Národ. shromáždění ve smyslu vyhlášky minist. vnitra kompetentní a že lze očekávati, že nejdéle do 14 dnů bude zvolen nový president.

V sobotu 12. listopadu porady politických stran skončily se kladně, že všecky politické strany se rozejdou a utvoří se pouhá jedna strana „Národní jednoty". Na to ve čtvrtek 17. listopadu 1938 započalo historické zasedání „Národního shromáždění, kde předseda vlády arm. gen. Syrový ohlásil volbu presidenta, změnu ústavy a zmocňovací zákon.

V sobotu 19. listopadu byla v Berlíně podepsána dohoda mezi Československem a Německem o autostrádě Vratislav-Brno-Vídeň a o stavbě průplavu dunajsko-oderském.

V pondělí 21. listopadu hranice vůči Německu definitivně stanoveny a neprávem zabrané obce nám opět vráceny; z měst hlavně Polička.

V úterý 22. listopadu schváleny Národ. shromážděním a senátem zákony o autonomii Slovenska a Podkarpatské Rusi. 23. listopadu vládní a političtí činitelé čeští, slovenští a karpatoruští se jednomyslně dohodli, aby kandidátem na úřad presidenta republiky byl Dr. Emil Hácha, president nejvyššího soudu.

Ve středu 30. listopadu „Národ. shromáždění" republiky Československé zvolilo 232 hlasy ze 312 odevzdaných hlasů Dr. Emila Háchu presidentem republiky. President přijal demisy vlády gen. Syrového a pověřil poslance Rud. Berana sestavením nové vlády.

Ve čtvrtek 1. prosince jmenoval nově zvolený president posl. Rud. Beran předsedou vlády Československé a ostatní členy vlády. Předsedou vlády slovenské jmenoval Msgr Dra Josefa Tisu, předsedou vlády Podk. Rusi Msgr. Augustina Vološina.

7. prosince ustaven přípravný výbor „Národní Jednoty."

V pátek 9. prosince uzavřena byla dohoda slovenských ministrů s ministry českými o zmocňovacím zákonu.

President republiky vydal armádní rozkaz v němž mimo jiné vyslovil, že naše armáda byla zářivým příkladem ve dnech naší osudové zkoušky.

V úterý 13. prosince učinil předseda vlády Rud. Beran vládní prohlášení v obou sněmovnách: „Zachovat stát a jeho národům mír."

V neděli 18. prosince konány volby na Slovensku. 98% voličů schválilo žilinskou dohodu a postup slovenské vlády.

President Dr Emil Hácha učinil vánoční projev o novém bratství mezi Čechy a Slováky a 26. prosince při svém zájezdu na Slovensko promluvil o podmínkách pokojného soužití Čechů a Slováků.

V úterý 27. prosince rozpuštěna Komunistická strana a ve dnech následujících zabaven veškerý majetek a pohledávky za účelem úplné likvidace komunistické strany.

Sítí, sklizeň okopanin i řepy následkem odchodu pracovních sil a potahů na vojnu byly značně opozděny a již již se myslilo, že dokončeny ani nebudou. Ale Prozřetelnost božská seslala

tak pěkné počasí, že všecky polní práce šťastně do zámrazu skončeny. Projevivší se nedostatek uhlí byl jen přechodný, ale cena uhlí zvýšena, takže 1 q uhlí se prodával průměrně za 20·– Kč.

Do nenávratna odešlo v uplynulém roce z naší obce 12 občanů; nově narozených bylo 16.

Nejhorším divadlem bylo od 14. září stěhování se našich příslušníků ze Sudet, kteří musili před násilnostmi Němců ze svých domovů prchati. Tisíce aut, povozů, ba i s ručními vozíky dnem i nocí projíždělo naší obcí za neutuchajícího nárůstu. Všecky domy uprchlíky přeplněny. V sokolovně zdejší bylo 115 uprchlíků, v sále u „Koně" rovněž na 70 uprchlíků po tři neděle ubytováno a ve školní kuchyni stravováno. Pohled na ně byl zdrcující. Po 3 nedělích byli tito uprchlíci ubytováni v táborech ve vnitřních Čechách. Hranice leží nyní na hranicích našeho severního katastru obce. Tam nákladem obce musila býti postavena celnice.

Rok tento je jedním z nejsmutnějších vůbec. Pane Bože, rač uchovati tuto naši zmenšenou vlast od dalších běd a utrpení.

Rok 1939.

Rok tento počíná za nestálého počasí. Déšť střídá se sněhem. Teprve v druhé polovici ledna počasí se ustaluje a počíná mrznouti. Mrazy jsou jen podřadnějšího druhu

nedosahují ani 10°. Sníh padal 20. ledna, ale neudržel se. Celá zima je mírná až opět při únorovém úplňku mrazy se poněkud stupňují, ale končí největším mrazem 16°. Do konce února udržuje se stálé, mírnější počasí. Rolníci připravují se k jarnímu obdělání půdy; pilně vyvážejí na pole hnůj. První s pluhem na pole vyjel p. nájemce zdejšího dvora p. Jos. Karfík. Jeho příkladu následují i druzí a v polovině března je již vše v pilné práci na polích. Jen tu a tam déšť nebo jarní mrazík zdržují práce.

V ohledu práce na poli politickém v našem zmenšeném prostoru pokračují utěšeně ku předu. Tak 2. ledna pražská policie vydala vyhlášku dle níž zabavila veškerý majetek a pohledávky komunistické strany za účelem úplné likvidace strany.

Ve Vídni byl 3. ledna raněn nožem zarytý vůdce maďarské irredenty proti našemu státu Dr. Frant. Jehlicska.

10. ledna zakročuje naše vláda v Budapešti pro vpád maďarských teroristů na Podkarpatskou Rus.

První slavnostní zasedání slovenského sněmu svoláno na 18. ledna, na němž prohlášena, v přítomnosti předsedy vlády Rudolfa Berana, spolupráce Slováků s Čechy a karpatskými Ukrajinci v novém státě.

21. – 23. ledna na pozvání říš. kancléře Ad. Hitlera jednal min. zahraničí Dr. Chvalkovský s vůdcem a něm. min. zahraničí o součinnosti Československa s Německem.

Historický čin pro další výchovu naší mládeže je sjednocení

všech „Junáku" 22. ledna.

31. ledna poslanec Henderson v dolní sněmovně anglické dotazuje se o zamýšlené mezinárodní záruce československých hranic. Chamberlain odpověděl, že je třeba nejprve vytvořit neutralitu Československa a přesně vytýčit jeho hranice.

Dekretem pres. republiky byl armád. generál L. Krejčí zproštěn funkce hlav. velitele a bylo ohlášeno, že dnem 28. února skončí branná pohotovost. Vyhlášení stalo se 3. února.

Předseda vlády učinil 9. února prohlášení, že hlavní zásada našeho nového hospodář. podnikání bude: zvýšit životní úroveň všech složek národa.

Dne 6. března prohlásil předseda vlády, že státoprávní postavení Slovenska je vyřešeno autonomií.

V pondělí 13. března Dr Tiso odjel do Berlína a po celou hodinu byl u říš. kancléře. Je to historický den Slovenska. Dne 14. března svolán sněm a na něm se prohlásilo Slovensko samostatným státem. V tentýž den odjíždí president republiky Dr Em. Hácha s min. zahraničí Chvalkovským do Berlína ke kanclěři Hitlerovi. Po dlouhé poradě kancléř Ad. Hitler přejímá český národ pod ochranu německé říše. Čechy a Morava následujícího dne t. j. 15. března obsazeny říšským vojskem a kancléř Adolf Hitler přichází večer do Prahy. Obsazení stalo se v úplném klidu a pořádku. V Lounech obsazena pošta a okresní úřad; v městě ponechána pouze slabá posádka. V obci naší se téhož dne ani jediný říšský voják neukázal.

Od té doby žijeme v „Protektorátu Čechy a Morava" v rámci Velkoněmecké Říše.

Do konce března skončeny práce polní s jarní setbou a pilně se oře k okopaninám a pozdním směskám. Na chmelnicích se již troy odorávají a babky chmelné se zřezávají. V důsledku častých srážek zasetá obilí dobře vzešlo a zdárně se vyvíjí. Brambory a řepa se sází. Jarní mrazíky nenatropily žádných škod. Duben a květen poměrně teplý a dosti vlhký. Obilí i okopaniny rychle rostou a slibují dobrou sklizeň. Jetele, vojtěšky a sena jsou velmi pěkné a počínají se již sekati. Počasí je pro sklizeň příznivé. V červnu bouřky jsou časté s vydatnými dešti. Vývoji všech plodin a zvláště chmeli prospívají. Koncem června dosahuje chmel již drátěné konstrukce. Připravuje se vše pro žně. Zvláště jsou již vyhlašovány obilní společností ceny pro jednotlivé druhy obilí. Pšenice za 100 kg K 164·, žito 145·-, ječmen K 138·-, oves K 120·-. Pro jednotlivé druhy přistupují měsíční příplatky a to u pšenice a žita po 2 K, u ječmene a ovsa po 1·50 K.

Žně počaly dne 12. července u Lenešic a to žně žitné. Časté deště zdržují sekání a proto pšenice a ječmeny se udržují stále v síle. Sklizeň je nadprůměrná, zvláště u pšenic a ječmenů. Výmlat u malých zemědělců ihned se provádí a výtěžek zrna není zvláštní, poněvadž obilí bylo ponejvíce polehlé.

Sklizeň chmele počala po 15. srpnu a není rekordní. Uškodilo mu hlavně suché počasí v měsíci srpnu z počátku.

Brambory jsou pěkně vyvinuty; trsy silné a hojně kvetoucí.

Řepa pěstována opět omezeně za cenu K 12·- s případnými doplatky podle cen cukru.

Dnem 1. září t. r. vstoupila Říše do válečného konfliktu s Polskem a v následujících dnech vyhlášena jí válka též s Anglií a Francií. Polsko bylo po 18 dnech vyřazeno z boje. Následkem vyhlášené blokády proti Německu zavedeny na věci denní potřeby v Říši a tím i u nás spotřební lístky a to na chléb a pečivo, mouku, maso, tuky, cukr, vejce, kávu, rýži a t. d. Naši vojáci rozpuštěni po obsazení území, ale k vojenské službě ve válce povoláni nebyli. Mnoho dělníků odjíždí na práci do Říše a tak nezaměstnanost značně se omezila. Výdělkové možnosti následkem úpravy mezd stouply. Ovšem i drahota poznenáhla stoupá a některé věci nebylo možno koupiti. Zvláště zámožné rodiny nakupovaly věci, aniž by je potřebovaly. Proto zavedeny též lístky na obuv, šaty a textilie. Též pro spotřebu paliva zřízeny rozdělovny.

Sklizeň brambor a řepy je nadprostřední. Pro dosti příhodné povětrnostní poměry sklizeny dobře, ač po celý podzim panovalo velmi chladné počasí. Lukrovary počaly pracovati až po půli října. Kampaně súčastnilo se mnoho našich občanů a našli po několik týdnů dobrého zaměstnání.

Také letošního roku opustilo obec naši 11 občanů. Za náhradu těchto přibylo 15 nově narozených.

V druhé polovině listopadu a v prosinci střídaly se mrazíky s poprašky sněhovými a do Vánoc se nijak většími mrazy neprojevily.